

500 ΛΕΞΕΙΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ

Ο Γιάννης Νικολούδης γεννήθηκε το 1987 στο Ηράκλειο Κρήτης. Σπούδασε οικονομικά στο Πανεπιστήμιο Πειραιώς. Διηγήματά του έχουν διακριθεί σε διαγωνισμούς. Το 2016 εκδόθηκε το πρώτο του βιβλίο («Αμοιρο παιδί», εκδόσεις Παράξενες Μέρες). Ακολούθησε το «Από χώμα και κόκαλα» (εκδόσεις Σκαρίφημα, 2021), που ήταν υποψήφιο για το βραβείο νουβέλας του περιοδικού «Ο Αναγνώστης». Ο «Αδειος τόπος», που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Πατάκη, είναι το τρίτο του βιβλίο.

Ποια βιβλία έχετε αυτόν τον καιρό πλάι στο κρεβάτι σας;

Το «ΡΟΡ.1280» του Τζιμ Τόμσον, το «Γιουνγκ και μυθολογία» του Ρόμπερτ Σίγκαλ και το «Τέλος του κόκκινου ανθρώπου» της Σβετλάνα Αλεξίεβιτς.

Ποιο ήταν το πιο ενδιαφέρον στοιχείο που μάθατε πρόσφατα χάρη στην ανάγνωση ενός βιβλίου;

Μια φράση που συγκράτησα από ένα βιβλίο του Ρίτσαρντ Ντόκινς (καθώς περιγράφει τη λειτουργία των γονιδίων): «Το σώμα είναι ένα συνονθύλευμα από συμβιβασμούς».

Ποιο κλασικό βιβλίο διαβάσατε πρόσφατα για πρώτη φορά;

Την «Κατάρα των Ντέιν» του Ντάσιελ Χάμετ.

Περιγράψτε την ιδανική αναγνωστική συνθήκη.

Εκτός σπιτιού: Φλοίσβος, λιγοστές ανθρώπινες φιγούρες στο βάθος, απαγόρευση (διά ροπάλου) μουσικής και ρακετών. Εντός σπιτιού: όχι δυνατό φως, χαμηλή (πολύ χαμηλή) μουσική, ένα αιλουροειδές να σε δυσκολεύει να γυρίζεις τις σελίδες.

Υπάρχουν βιβλία για τα οποία να νιώθετε ενοχές που σας άρεσαν;

Ας νιώθουν ενοχές όσοι δεν διαβάζουν βιβλία.

Τι είναι αυτό που σας συγκινεί περισσότερο σε ένα βιβλίο;

Τα ρίσκα που είναι διατεθειμένος να πάρει ο συγγραφέας. Η αδιαφορία του για την όποια «πολιτική ορθότητα», «μόδα» ή τάσεις. Η προσπάθειά του να μιλήσει με ειλικρίνεια για την ανθρώπινη συνθήκη.

Ποιο είναι το επόμενο βιβλίο που θα διαβάσετε;

Η «Κασέτα» της Λούλας Αναγνωστάκη καθώς και ο «Χορός του θανάτου» του Στρίντμπεργκ είναι οι επόμενες αναγνώσεις.

Πώς προέκυψε ο τίτλος «Αδειος τόπος» και σε τι αναφέρεται;

Ο τίτλος προέκυψε μέσα από το ίδιο το κείμενο και ήταν μια επισήμανση/πρόταση ενός ανθρώπου που εκτιμώ και θαυμάζω. Νομίζω ότι έχει διττή σημασία. Αφενός αναφέρεται στην ερήμωση της ψυχής, σε έναν κόσμο χωρίς αγάπη και συμπόνια. Αφετέρου έχει να κάνει με ένα είδος κάθαρσης. Κάπου στο βιβλίο, άλλωστε, ο ήρωας λέει ότι «Αδειασε από κακό αίμα και εικόνες».

Ποια η σημασία της «ρίζας» στο βιβλίο;

Νομίζω ότι το βιβλίο μιλάει κυρίως για την απουσία ρίζας. Ο ήρωας δεν έχει πουθενά να πατήσει. Γι' αυτό ακριβώς πέφτει έτσι άσχημα.

Επιμέλεια: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΚΑΡΑΚΗ